

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXVIII. Vidi impium superexaltatum, & elevatum supra cedros Libani.
transivi, & ecce non erat. quæsivi eum, & non est inventus locus ejus. Ps.
36. v. 35.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

XXVIII.

Vidi impium superexaltatum, & elevatum supra cedros Libani, sicut sivi, & ecce non erat. quasi sivi eum, & non est inventus ejus. Pl. 36. v. 35.

1. **C**onsidera aliam esse *Exaltationem* impij, de qua hoc loco dicitur, & aliam *Elevationem*. Exaltatio est honor ille externus, qui impio habetur, ille applausus, illa aura popularis, illæ recreationes, dignitates, opes, fortuna. *In medio populi sui exaltabitur.* Eccl. 24. v. 3. Elevatio est illa interna superbia, quam impius animo concipit ex eo honore licet extrinsecus adveniat. *Elevatum est cor tuum in decore tuo.* Ezech. 28. v. 17. Exaltatio elevationem præcedit, quia impius primò se circumspicit in illa sua gloria, & tum se extollit, quasi illa sibi sit debita. Sed aliàs non est debita: unde non dicitur, quòd sit Exaltatus, sed superexaltatus: *Vidi impium superexaltatum.* quia semper est exaltatus supra meritum. & sic nulla inveniri potest exaltatio impij, quæ non sit superexaltatio. & tamen, quis credat? usque ad eò excæcatur reflexione illius externi splendoris, quo ambitur, illius purpuræ, illius auri, illius famulitij & pompæ, ut non solum istis se dignum æstimer, sed etiam dignioribus lupparem. & ideo adjungit Psalmista, quòd viderit impium elevatum *sicut cedros.* Cedrorum reverà sum-

mus est honor, sed eum sibi mittunt flores, sunt fecundæ, proferunt tam præstantes quam pios, ad eò ut si unus maturet, jam novus germinat. cum exaltatio impij non producat ultimum, saltem, qui alicujus more sit, & tamen intus se pares recipit, maxime frugiferis. *Sicut Cedros Libani* similis se credere, quòd se mortales arbitrentur. unde non dicitur utcunque *sicut Cedros*, sed *Cedros Libani*, quia istæ omnium sunt obnoxia corruptioni. An vides, ut se gerant isti Magnates mundi, uti nos illos appellamus? nunquam essent morituri; ita illam suam pecuniam, quasi nunquam esset deserenda: ita dignitates ministrant, quasi nunquam essent deponenda: ita corpori suo immo blandiuntur, quasi non etiam spiritus aliquando futurum esset eica verbum. Atque hoc est, quod accipere significare voluit Propheta Regius, cum dixit: *Vidi impium superexaltatum & elevatum sicut Cedros Libani.* Cæpendio dicere voluit, eum à se videri tam intus quàm foris ad eò superbia

quasi foret immortalis. sed expecta-
parum, & videbis, quis futurus sit.

2. Considera, ad hoc videndum
opus non esse longâ expectatione. quia
omnis gloria hæctenus descripta est
pompa scena, quæ momento vertitur:
Transivi, Ecce non erat. Apelles A-
lexandrum pinxit fulmine armatum,
ut ostenderet, quantâ celeritate tan-
tam mundi partem peragrasset. sed
mollius hoc modo depinxisset ad de-
monstrandum, quàm citò evanuerit.
numquid cernis quotidie, quàm brevis
sit istorum Grandium felicitas? *Transi-
vi*: uno passu progredieris, *Ecce!*
in ictu oculi, in momento temporis, &
ecce non erat. non modò non est, sed
non erat: quia talis felicitas semper
transiit cum ipso tempore, quod est a-
deo rapidum, ut si rationem inire velis
ranquam rei præsentis, jam præterive-
rit. *Caudium hypocrita ad instar pun-
thi.* Job. 10. Expende tantisper, ubi
nunc sit gloria superbiorum, quos ipse
nòlli ævo tuo, in tanto plausu, tantâ
gloriâ, & magnitudine, numquid eva-
nuir instat fulguris? *Quæ est vita ve-
stra? vapor est ad modicum parens, & de-
inceps exterminabitur.* Jacob. 4. v. 14.
Dicendum ergo non modò non est, sed
non erat, quia erat gloria frivola, glo-
ria falsa, gloria apparens. *ad modicum
parens.* non hoc erat, quod præfere-
bat, & per consequens *non erat.* illa
sola est gloria, quæ semper talis erit,
gloria virtutis. *Gloria nostra hæc est,
testimonium bonæ conscientie.* 1. Cor. 1.
v. 12. Illa gloria, quæ deficit, qualis
est gloria vitii, cum fuit, ne quidem
fuit vera gloria, quia in se ipsâ non erat

gloria quoad rem, sed imaginaria tan-
tùm. & quis dicat imaginariam glo-
riam esse reverâ gloriam? eum, qui
hoc dicit, etiam concedere necesse est,
gloriam esse, quâ in somno fruitur,
dum sibi in solio constitutus videtur.
& tu ejus amore capieris? non mira-
re, non æstima, non affecta, ut quæ nec
aspici digna est: *Quasi qui prosequi-
tur ventum, sic es qui ascendit ad visa
mendacia.* Eccl. 34. v. 2.

3. Considera, quàm sapienter Psal-
mista dicat, se transivisse, cum videret
falsam gloriam impiorum: *Transivi.*
non substitit ad eam contemplandam:
unde non dicit: *Aspexi impium,* sed
vidi. quia fortè casu vidit, etiam cum
nollet. cujus rei indicium est, quòd
vix viderit, & illico præterierit: *Transi-
vi.* & ecce fructum, ex hodiernâ me-
ditatione hauriendum, non attendere
ad prosperitatem impiorum, sed transi-
re: *Transivi.* quia si sistas, tæque
figas in obrutu, mox periculum incur-
res mille malorum, ne accuses Provi-
dentiam, ne murmures, ne malignitas
placeat, ne peniteat virtutis, imò ne
subeat amor similis prosperitatis, quæ
tibi non convenit. sicut illi accidit,
qui alterius uxorem considerat, cum
est venusta. *Speciem mulieris aliena
multi admirati reprobi facti sunt.* Eccl.
9. v. 11. Quid igitur faciendum, cum
fortè in oculos incidit? insistendum
via, & tacitè orandus DEUS: *Aver-
te oculos meos, ne videant vanitatem.*
Pf. 118. v. 27. non subsiste ad contem-
plandum rhedas illas speciosas, quæ
damnant aurum, quo undique rotæ
fulgurant, ut potius in luto hæreat,
quàm

